

Sadržaj

Događaji

Saopćenja za javnost

Vijesti o medijima

Konkursi

Linija za pomoć novinarima

Plan aktivnosti za naredni mjesec

Medijska scena: hrvatski kanal u BiH Zašto se odustaje od postojećih RTV servisa?

Piše: Vera Soldo

RTV servisi u BiH su politički, a ne javni

Piše: Mato Franjčević

Televizijska ravnopravnost Hrvata u BiH je odraz zrelosti države za ulazak u EU

Piše: Ilko Barbarić

Hrvatsko pitanje i hrvatski mediji u BiH

Piše: Ilija Šagolj

Događaji

25.01.2013.

Vijeće Evrope: Nedostatak transparentnosti vlasništva medija

Parlamentarna skupština Vijeća Evrope je na prvom ovogodišnjem plenarnom zasjedanju (21-25. januar) usvojila rezoluciju o stanju medijskih sloboda u Evropi. Skupština je u rezoluciji posebno istakla problem nedostatka transparentnosti u vezi sa vlasništvom medijskih kuća, te slučajeve tajnih dogovora medija i vlasnika medija sa političarima i državnim zvaničnicima. Parlamentarna skupština Vijeća Evrope (PACE) ističe da sloboda izražavanja i informacija čine temelj dobrog upravljanja i uspješne demokratije, kao i fundamentalnu obavezu svih država-članica po članu 10 Evropske konvencije o ljudskim pravima.

Vidi cijeli članak

Uvodnik

Usvajanjem amandmana u Vijeću ministara BiH prošlog mjeseca na Zakon o javnom RTV sistemu u BiH, kojim se predviđa formiranje javnog servisa na hrvatskom jeziku, ponovo se digla prašina u javnosti i aktualizirala ova tema. Ne samo uspostava hrvatskog kanala nego i stanje u postojećim javnim servisima koje je daleko od dobrog.

U nekim drugačijim okolnostima, otvorila bi se ozbiljna debata o javnim servisima i njihovom radu u interesu svih građana, utjecaju politike na uređivačku politiku, zastupljenosti svih naroda, programskim šemama, digitalizaciji rtv sistema... Međutim, stvarnost u BiH je takva da se otvaranjem priče o hrvatskom kanalu i (ne)profesionalnosti postojećih javnih servisa pokušavaju dobiti dodatni politički poeni na svim stranama, stvoriti tenzije, zaglaviti negdje između, dovoljno da se dobije kakav-takav marketing na političkoj sceni.

Insistiranjem na hrvatskom kanalu bez sveobuhvatne debate o budućnosti javnih servisa u BiH, sigurno je greška koja neće donijeti kvalitetne rezultate.

Činjenica je da RTRS, FTV i BHT u svojim zakonima i statutima imaju jasnu obavezu poštivanja sva tri jezika i sva tri naroda, uključujući i ostale građane entiteta i države BiH. Ukoliko ne sprovode zakon zašto to ne zahtijevati? Takođe, mnogi spočitavaju hrvatskim političarima odgovornost za gašenje nekadašnjeg EROTEL-a i Hercegovačke televizije (HTV) kao i propadanje Radija Herceg-Bosne, jer su i ovi mediji radili i bili u interesu Hrvata.

Zašto se dižu ruke od javnih servisa i lokalnih medija? Da li bi stvaranje kanala na hrvatskom jeziku i uspostavljenje drugih nacionalnih televizija u BiH bilo rješenje postojećih problema u informisanju svih naroda i građana? Za sada je istina da cijeli sistem javnih medija jedva preživljava i da bi zbog kašnjenja u procesu digitalizacije svi mogli ostati u medijskom mraku. Za E-Novinar o formiranju javnog servisa na hrvatskom jeziku pišu novinari i urednici: Vera Soldo, Ilko Barbarić, Ilija Šagolj i poslanik HDZ-a u Parlamentarnoj skupštini BiH Mato Franjčević.

Adis Šušnjar, Udruženje/udruga BH Novinari

Medijska scena: hrvatski kanal u BiH

Zašto se odustaje od postojećih RTV servisa?

Piše: Vera Soldo

Mislim da sami početak priče o uspostavi kanala na hrvatskom jeziku u sklopu javnog RTV sustava ide u krivom smjeru i to „zahvaljujući“ i onima koji pogrešno interpretiraju tu težnju kao i onima koji ju agresivno osporavaju.

Kao prvo, licemjerno je na eventualnu uspostavu kanala na hrvatskom jeziku govoriti: „Koliko će to koštati, skupo je“, jer eventualno nepoštivanje i marginalizacija bilo kakvog ustavnog prava bilo kojeg konstitutivnog naroda, kao i manjina u BiH, kršenje je njihovih prava i onemogućavanje ravnopravnosti u našoj zemlji. To je, kako vidim, najčešće zastupljen razlog među bošnjačkim protivnicima ove zamisli te se stiče dojam da upravo oni odlučuju o njegovom eventualnom financiranju, što je jako pogrešan pristup koji Hrvate, kao konstitutivan narod, stavlja u povlašteni položaj. Smatram da u BiH, ukoliko Hrvati uistinu žele na pravi način postići ravnopravnost u zastupljenosti na javnom medijskom nebu, trebaju insis-

Saopćenja za javnost

14.01.2013.

Udruženja/udruge BH novinari najoštrije osudilo primitivni verbalni napad predsjednika Republike Srpske Milorada Dodika na Vladu Trišića

Udruženja/udruge BH novinari najoštrije je osudilo primitivni verbalni napad predsjednika Republike Srpske Milorada Dodika na Vladu Trišića, vlasnika BN TV iz Bijeljine. Salvom najvulgarnijih psovki, pominjanjem majke i prijateljstva, Dodik se obrušio na Trišića nakon što je njegova TV objavila informacije o imovini koju posjeduje predsjednik RS, ne samo u tom entitetu, već i u susjednoj Srbiji.

Vidi cijeli članak

zatražiti i Bošnjaci i Srbi koji bi bili nezadovoljni postojećim javnim emiterima. Stoga sam isključivo za jačanje postojećih javnih emitera, kao i jačanje zastupljenosti interesa Hrvata (ma što to značilo) i držim da je to dugotrajniji proces u koji naši političari trebaju ulagati konstruktivnu energiju, ukoliko je uopće imaju.

tirati na kvaliteti programa i programskih shema i zalagati se za promjenu sadašnjeg stanja jer, da to ne zaboravimo, Hrvati imaju svoje predstavnike u upravnim i nadzornim odborima javnih medijskih kuća.

Smatram da, i u ovoj priči o kanalu na hrvatskom jeziku, Hrvati kao konstitutivan narod NISU iskoristili tu svojevrsnu povlasticu – konstitutivnost, zahvaljujući kojoj bi imali značajniji utjecaj u javnim servisima. Također, ovdje se može postaviti i pitanje znači li to da Hrvati, odnosno njihovi vodeći političari, dižu ruke od javnih RTV servisa (BHRT-a, FTV-a, RTRS-a smatrajući ih „bošnjačkim“ ili srpskim“) i kanalom na hrvatskom jeziku sami sebe medijski marginaliziraju?

Moram podsjetiti da su Hrvati u BiH imali nekadašnji EROTEL, kao i Hercegovačku televiziju (HTV) i obje te televizije danas ne postoje i to prvenstveno „zahvaljujući“ vodećoj hrvatskoj politici (podsjećam da su osnivači županije s većinskim, hrvatskim stanovništvom) koji nisu ni željele, a ni znale, iznaći modalitete njihovih opstojnosti i razvoja.

Također, moram podsjetiti i da visok postotak Hrvata u BiH prati program susjedne Republike Hrvatske, držeći ga „svojim“, dok su hrvatski političari godinama ignorirali postojanje i značaj domaćih javnih emitera.

Na žalost, mišljenja sam da će priča o „hrvatskom kanalu“ samo biti novi razlog za podizanje međunacionalnih tenzija, ponajviše između Hrvata i Bošnjaka u Federaciji BiH. Istodobno na ovu temu Hrvati „miruju“ u Republici Srpskoj, iako su i u tom entitetu Hrvati konstitutivni narod i s punim pravom trebaju tražiti svoju zastupljenost i u javnom emiterima i u tom entitetu, te se i iz ovog može vidjeti da je priča o kanalu na hrvatskom jeziku samo dobro tempiran spin, kojim pojedine političke stranke žele priskrbiti naklonost birača za sljedeće izbore.

Hrvati, odnosno, hrvatski političari u BiH trebaju shvatiti da su svi javni emiteri i hrvatski i bošnjački i srpski i da na tome trebaju poraditi.

I na kraju, kako i Hrvati traže „svoj“ kanal, to isto imaju pravo

Medijska scena: hrvatski kanal u BiH

RTV servisi u BiH su politički, a ne javni

Piše: Mato Franjičević, zastupnik HDZ-a u Zastupničkom domu Parlamenta BiH

Temelj problema u BiH sažet je u pitanju „kakva BiH?“, a rješenje leži u odgovoru koji, ako želi biti demokratski, mora zadovoljiti jednostavan kriterij a to je: ono što se traži za sebe mora omogućiti i drugom. Stoga ovakva BiH jeste nestabilna, loše funkcionirajuća i nije samoodrživa.

Javni RTV sustav odražava ovo stanje. Napravljen je tako da zadovolji interese bošnjačke i srpske političke elite. Da se, s jedne strane, pod mantrom „multietničkog“ i „građanskog“ pokrije i promovira politika majorizacije i dominacije (model za kojim i inače često posežu brojniji), odnosno, da se preko svog entitetskog emitera učvrsti i entitet i njegov bitni karakter. S obzirom na kreatora takvih modela u prošlosti (tri premijera – ni jedan Hrvat) i mehanizme koji su stajali na raspolaganju u vladama i parlamentima entiteta i države,

Vijesti o medijima

18.02.2013.

London - Štrajk novinara BBC

Veliki broj novinara britanske medijske kuće BBC stupio je u štrajk zbog najavljenog otpuštanja radnika.

Nacionalna unija novinara najavila je da će štrajk biti održan širom Velike Britanije ukoliko se BBC ne saglasi da okonča prinudna otpuštanja radnika. Brojni programi britanskog medijskog giganta su otkazani, dok nekoliko televizijskih i radijskih programa vodi samo po jedan voditelj. Zvaničnik BBC-a izvinio se javnosti zbog prekida pojedinih programa i izrazio razočarenje kompanije zbog štrajka.

15.02.2013.

Kršenje slobode štampe sve češće u jugoistočnoj Evropi

Medijska organizacija jugoistočne Evrope (SEEMO) izrazila je nezadovoljstvo i uznemirenost sve većim brojem primjera kršenja slobode štampe u jugoistočnoj Evropi.

Pored ovoga, primjećeno je i da neki mediji ne poštuju osnovne profesionalne standarde i na taj način ugrožavaju kolege iz drugih medija, kaže se u saopštenju organizacije SEEMO. Predstavnici organizacije posebno su se osvrnuli na slučajeve verbalnih napada na novinare (primjer Milorada Dodika, predsjednika Republike Srpske i bugarskog premijera Boyka Borisova), te slučaj makedonskih novina koje su svoje čitaoce pozvale da kažu za koje novinare smatraju da su homoseksualci.

14.02.2013.

Autorska prava u suprotnosti sa ljudskim pravima

Evropski sud za ljudska prava u Strasbourgu donio je odluku kako su monopoli na autorska prava u potpunoj suprotnosti s osnovnim ljudskim pravima, definiranim u Evropskoj uniji i drugdje.

Na osnovu odluke donesene 07.02. 2013. više nije moguće osuditi nekoga samo zato jer je prekršio monopolska autorska prava. Rickard Falkvinge, inače osnivač prve piratske stranke uopće, napominje kako je ljestvica sada podignuta na drastično viši nivo te da je ovo značajan pomak unaprijed, jer je i sam već duže vremena upozoravao na ove suprotnosti. „Drago mi je što je ovo dospjelo do relevantnog suda, koji je donio jedinu moguću razumnu odluku“, napisao je Falkvinge. Ipak, napominje da ovo ne znači kako niko neće moći biti osuđen za kršenje monopolskih autorskih prava, već da neće moći biti osuđeni samo na toj osnovi.

14.02.2013.

Thomson Reuters otpušta 2.500 radnika

Globalna medijska grupacija Thomson Reuters je saopćila da će do kraja godine uručiti 2.500 otkaza u odjeljenju za finansijske proizvode kako bi smanjila troškove poslovanja. Direktor kompanije James Smith rekao je da je ova mjera neophodna kako bi firma ostvarila mnogo bolje rezultate u 2014. godini. Thomson Reuters je u 2012. godini povećao profit sa 1,4 na 2,1 milijardu dolara u 2011. godini. U posljednjem kvartalu prošle godine zabilježen je profit od 372 miliona dolara, prenosi AFP.

ovakva situacija i ne čudi.

Ne bi onda trebao biti iznenadjujući ni rezultat. Imamo servise koji su primarno državno – politički, a ne javni. Oni su, više ili manje, u funkciji ovog ili onog političkog faktora, naravno uvijek iz „svog“ nacionalnog političkog spektra. Bosanskohercegovački Hrvati ni jedan od postojećih servisa ne vide kao svoj. Oni, kao najmalobrojniji konstitutivni narod, smatraju da svoj identitet (nacionalni, jezični, kulturološki) imaju pravo štititi od diskriminacije i asimilacije, te unapređivati i razvijati svojim javnim (a ne državno-političkim) servisom koji bi bio koncipiran i uređivan kao i svi moderni javni identitetski servisi u višenacionalnim demokratskim zemljama poput Švicarske, Belgije ili Kanade s dominirajućom ulogom znanstvenih, obrazovnih i kulturnih institucija i udruga, a ne političara.

Što se finansijskog aspekta uvođenja hrvatskog kanala tiče, ni tu nije problem veliki kako se pokušava predstaviti. Poznato je da na državnom servisu radi, s obzirom na obim posla, previše djelatnika. Jedan dio bi mogao biti angažiran na novom servisu. Zatim bi se značajno povećala naplata pristojbe i to bi rezultiralo povećanim prihodima od marketinga. Sve, naravno, treba posmatrati u svjetlu neophodne digitalizacije kao i realizacije zakonske norme o tri produkcijska centra u Sarajevu, Banjaluci i Mostaru, što čitav projekt značajno pojeftinjuje.

Rezimirajmo, postojeći RTV sustav rezultat je volje Srba i Bošnjaka dok je njime potpuno negirana volja Hrvata. Dok je jednim omogućeno da se sami opredjele (čl. 1.1. Međ. pakta o građanskim i političkim pravima) Hrvatima je to posve onemogućeno. Zato RTV sustav treba promijeniti i dopuniti, kako bi on bio izraz volje sva tri konstitutivna naroda i kako njime nitko ne bi bio onemogućen da se slobodno razvija u produktivnoj komunikaciji i interakciji s drugima. Stoga je reforma RTV sustava javnog emitiranja neophodna kako bi omogućila istinsku integraciju bh. društva, integraciju shvaćenu ne kao stvaranje istog (asimilacija i unifikacija), nego kao harmonično funkcioniranje različitog.

Prijedlog o osnivanju hrvatskog kanala izazvao burne reakcije

Televizijska ravnopravnost Hrvata u BiH je odraz zrelosti države za ulazak u EU

Piše: Ilko Barbarić

U posljednjih desetak godina (i ranije) nastao je cijeli niz znanstvenih, stručnih i publicističkih radova i novinarskih tekstova, održano bezbroj debata oko ravnopravnosti naroda i građana u Bosni i Hercegovini. Eminentni autori, inozemni i domaći, analizirali su bosanskohercegovačko društvo s cijelog niza aspekata, od političkih, politoloških, socioloških do medijskih. Zagrebačka sveučilišna profesorica Mirjana Kasapović je možda ponabolje detektirala problem i stanje u svojoj knjizi "Bosna i Hercegovina: podijeljeno društvo i nestabilna država, a tu su sa svojim zapaženim radovima i Florian Bieber, Mile Lasić, Nerzuk Ćurak, Nino Raspudić (aktivan i kao TV urednik), Miloš Šolaja, Omer Ibrahimagić i mnogi drugi.

Manje-više svi se slažu u jednom, da BiH nije ni blizu poželjnih i potrebnih standarda za europsko elitno društvo. Upravo Europska unija inzistirajući na rješenjima po njezinim standardima nije zanemarila ni pitanje javnog informiranja tj. uređenje Javnog radiotelevizijskog sistema (poznati šesnaesti uvjet kako bi se otvorili pregovori o kandidatskom statusu BiH za članstvo). Kao pravi lakmus papir demokracije, političke volje i zrelosti i kulture dijaloga periodično se nameće i pitanje televizijskog kanala na hrvatskom jeziku kao jednom od tri ustavno zajamčena službena jezika u Bosni i Hercegovini.

Uglavnom se koplja lome na političkoj ravni i to dijametralno suprotstavljenim stajalištima- s jedne strane, tvrdi se, riječ je o pokušajima podjele zemlje i buđenja bauka trećeg entiteta, a s druge pak strane o pravu konstitutivnog naroda na informiranje na svojem jeziku. Odsutnost svake tolerancije i racionalnosti ne ostavlja prostora za mirnu, argumentiranu, kulturnu i konstruktivnu komunikaciju što govori o još jednoj razini podjela unutar "podijeljenog društva"!

Riječ je zapravo o vješto fingiranom spinu "političkog plemena" koje egzistira na simbiozi vječne konfrontacije za dnevopolitičku uporabu. Žilava retorika iz političkog humusa poratnih devedesetih i danas je najprofitabilniji javni politički diskurs jer jedino on održava u sedlu političke elite koje proizvodnjom ugroženosti, stvarne ili nametnute, drže i zemlju i narode pod stanovitom ucjenom dok međunarodna zajednica stoji po strani iz samo njoj znanih interesa.

Tako se ni kriv ni dužan "hrvatski kanal" povremeno nađe u središtu zbivanja i gotovo u pravilu negdje na sredini mandata aktualnih vlasti onda opet nekako uoči izbora. Poznat je i zakonski okvir i procedure i obveze i odgovornosti za do sad postignuta rješenja oko javnog RTV sevisa i nije potrebno zamarati čitateljstvo. No, ono što je zanimljivije svakako jest, s jedne strane nepostojanje političke volje da se u punom kapacitetu iskoriste postojeće zakonske mogućnosti i uspostave tv centri i potrebna tehnička, personalna i programska infrastruktura i s druge pak strane stalni pokušaji (s proceduralnim pogreškama) "guranja" izmjena zakona kao i politički kontekst u kojemu se to događa.

Nedvojbeno je da su Hrvati u Bosni i Hercegovini zakinuti za javni radiotelevizijski prostor na razini države. S tim se slažu gotovo svi, međutim, kad dođe do mogućnosti potencijalnih rješenja tu nastaju već spomenuti problemi. Zagovaratelji zbližavanja naroda, pomirbe i zajedničke budućnosti nisu u pravu kad tvrde kako bi uspostavom tv kanala na hrvatskom jeziku došlo do daljnjih raslojavanja. Vjerujem da bi se uz poštovanje profesionalnih i etičkih standarda, ravnopravne programske zastupljenosti uz snažni kontrolni nepolitički sustav i slobodni pristup informacijama uz programsku zastupljenost manjina mogao izgraditi i tv kanal na hrvatskom jeziku.

Zahvaljujući modernizaciji i postojanju kablinskih operatera bio bi, kao i drugi programi, dostupan na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine. Kulturološki gledano to bi dodatno pridonijelo upoznavanju kulture, tradicije Hrvata u BiH ali i otvorilo prostor za kvalitetnije informiranje na prostorima gdje u većini žive Hrvati. Korisno bi bilo s aspekta mogućnosti uvida u političko djelovanje stranaka koje bi imale mogućnost predstaviti svoje programe, a građani mogućnost izbora. Europska iskustva i praksa već odavna postoje i nema razloga da ih ne "prepišemo" ako želimo biti dio EU.

Plan aktivnosti za naredni mjesec:

- **28.2.2013. Pres konferencija** - Predstavljanje monitoring izvještaja o govoru mržnje u medijima tokom predizborne kampanje.

- **Mart: Edukativni treninzi o govoru mržnje** i odgovornosti novinara - Banjaluka, Tuzla, Brčko.

- **Workshop** "Medijska koncentracija i medijski pluralizam" - Jahorina i Neum.

Konkursi

Konkurs za nagradu Ekrem Tinjak je otvoren do 31. marta 2013. [Opširnije](#)

Poziv za dostavljanje fotografija. [Opširnije](#)

Konkurs za dodjelu nagrade Srđan Aleksić. [Opširnije](#)

Međunarodni projekat za izvještavanje raspisuje konkurs za izvještavanje o regiji. [Opširnije](#)

Takmičenje za fotografe i umjetnike na temu slobode, političke participacije, ljudskih prava ili represije u organizaciji Freedom House traje do 8. marta 2013. [Opširnije](#)

Knight-Begehot dodjeljuje stipendije za novinare koji se bave ekonomskim novinarstvom. Konkurs je otvoren do 1. marta. [Opširnije](#)

Tronedjeljni trening za novinare iz istočne i srednje Evrope koji govore njemački jezik. [Opširnije](#)

Nagrada za izvještavanje zasnovano na podacima. [Opširnije](#)

Institut Poynter dodjeljuje stipendije nedavno diplomiranim novinarima kojima će biti omogućeno da godinu dana provedu u Sjedinjenim Američkim Državama, radeći za Poynter Online. [Opširnije](#)

Kurs za pisanje i izvještavanje u elektronskim medijima organizuje agencija Reuters. Na konkurs se mogu prijaviti novinari koji imaju najmanje dvije godine radnog iskustva u elektronskim medijima i dobro poznaju engleski jezik. [Opširnije](#)

Birn sedmu godinu zaredom raspisuje konkurs za dodjelu Balkanske stipendije za novinarsku izuzetnost. [Opširnije](#)

Konkurs za dodjelu Daniel Perl nagrade za izvanredan doprinos internacionalnom istraživačkom novinarstvu otvoren je do 30. aprila. Prijave mogu slati svi profesionalni novinari, pojedinci ili timovi. [Opširnije](#)

Otvoren konkurs za nominaciju novinarki za nagradu za hrabrost i životno djelo. [Opširnije](#)

Hrvatsko pitanje i hrvatski mediji u BiH

Piše: Ilija Šagolj

Pogreška je što Hrvatima u BiH, zapravo HDZ-ovima, ne daju RTV kanal jer kad bi im ga i dali, oni ne bi znali što će od njega. Ako bi ga i uspostavili, sudeći po onome što su sve do sad imali i bez toga ostali, bio bi kratkog vijeka. Oni bi ga sami ugasili. Kao što, ionako, sve olako izgube.

Možda bi pak doživio i sudbinu Hrvatske, zapravo, Hercegovačke televizije i televizije „EROTEL“ koje su ugašene. A slična je sudbina i Radija Herceg – Bosne koji je na izdisaju. Kao što su na izdisaju i Šume Herceg – Bosne. Stoga bi ih trebalo uvjetovati da RTV kanal na hrvatskom jeziku održe, zapravo, trebalo bi im ga nametnuti i ozakoniti. I možete misliti kako bi funkcionirao.

Uredništvo bi, pretpostavlja se, sačinjavali kadrovi po HDZ-ovoj volji, vjerojatno, profila Milan Šutalo, Ivan Šušnjar, Vlatko Menix, Željko Raguž.... Kako vidite, probrana hrvatska imena, hrvatski domoljubi, medijski eksperti, elita. Bio bi to kanal na hrvatskom jeziku koji ne bi gledali ni članovi njihove bliže, a kamoli šire obitelji. A bio bi to kanal na hrvatskom jeziku što bi, na neki način, obvezivalo sve Hrvate u BiH i sve one dokle god dopire njegov signal da ga gledaju i njime se ponose. Jer su dobili ono što im drugi tako dugo osporavaju.

RTV kanal bi, po dosadašnjoj logici, trebalo staviti u nadležnost Hrvatske zajednice Herceg – Bosne s njezinim trajnim upraviteljem Vladimirom Šoljićem. Ovo je sasvim logično jer je HZ HB, bar je tako predstavljena njezina transformacija iz HR HB, krovna i zborna institucija Hrvata u BiH što dokazuje i time da je smještena pod krovom HDZ BiH te bi i RTV kanal kao i Šoljića stožerna stranka Hrvata mogla u kontinuitetu usmjeravati i nadzirati. A logično je da ih smjeste i u rekonstruirani hotel Mostar, smješten neposredno uz zgradu HDZ BiH i HZ HB.

Željko Raguž, donedavni direktor Radija Herceg Bosne i Vlatko Menix, također, donedavni direktor Hercegovačke televizije rukovodili su medijima na hrvatskom jeziku koji su bili glasila HDZ BiH. Oni su istinski domoljubi koji su se u svom direktorovanju rukovodili tezom - Blago siromašnim jer je njihovo kraljevstvo nebesko. Uposlenici njihovih medijskih kuća plaće nisu primali za više od godinu dana, a također im nije uplaćivano ni zdravstveno i mirovinsko osiguranje.

Izgleda da su, kao pravi Hrvati, činili sve za spas duša svojih djelatnika kako bi na onome svijetu uživali dok su oni bili žrtve te su na svojstven način sebi osiguravali plaće i službene automobile vozali o tuđem trošku. Tko god se od novinara pobunio Raguž mu je po hitnom postupku otkaz uručivao, i to sve za spas njihovih duša i očuvanju medija na hrvatskom jeziku koji su izravno u funkciji HDZ-a.

Linija za pomoć novinarima

Aktuelni slučajevi:

1. BH novinari i Linija za pomoć novinarima u javnom saopštenju 1.februara najoštrije osudili verbalni napad predsjednika Republike Srpske Milorada Dodika na Vladu Trišića, vlasnika BN TV iz Bijeljine. Salvom najvulgarnijih psovki, pominjanjem majke i prijetnjama, Dodik se obrušio na Trišića nakon što je njegova TV objavila informacije o imovini koju posjeduje predsjednik RS ne samo u tom entitetu, već i u susjednoj Srbiji.

2. 7.2.2013. Liniji za pomoć novinarima prijavljen fizički napad na novinara Ozrena Jorganovića u mjestu Petrovo.

3. Ozrenko Draškić-VIKTV Vlasenica

Novinara Ozrenka Draškića na ulici verbalno napala dvojica muškaraca uz psovke i prijetnje. Udruženje/udruga BH novinari i Linija za pomoć novinarima je Policijskoj stanici u Vlasenici dostavila dopis u kojem oštro osuđuje napad na novinara i apel da preduzmu sve potrebne radnje kako bi se krivci sankcionisali.

4. Dragica Vukalo-RTRS

Nastavak glavnog ročišta (završne riječi) zakazano za dan 28.02.2013. pred Osnovnim sudom Banja Luka, 8:30 sati.

Dakako, ni po koju cijenu se ne smije osporiti suvereno pravo Hrvatskog, kao i svakog drugog naroda da ima RTV kanal na svome jeziku ali se postavlja objektivno pitanje: Zašto već nema tog kanala i zašto su uništeni mediji na hrvatskom jeziku počevši od EROTEL-a pa nadalje?

Nakon kanala na hrvatskom jeziku Hrvatima bi trebalo dati i hrvatske vode da ih Hrvati sami pročišćavaju kroz hrvatske kolektore. Dati im i hrvatski zrak da ga oni sami pročišćavaju kroz hrvatske filtravilacijske uređaje i da ga ne zagađuje zrak drugih u BiH. Dakle, Hrvatske šume, zapravo Šume Herceg-Bosne, već postoje i najmanje je važno što tamošnji djelatnici nemaju plaću više od godinu dana. Važno je kako se zovu jer je to hrvatski interes. Imamo i hrvatsku ćirilicu što je ojačalo status Hrvata u BiH i služi isključivo za provociranje maloumnih savjetnika Tomislava Nikolića, predsjednika Srbije .

Uz hrvatske biljke imamo i hrvatske škole i hrvatske štrajkače u njima. Najmanje je važno što su prosvjetni djelatnici Zapadnohercegovačke županije u sukobu s tamošnjom Vladom, bitno je da je sve tamo hrvatsko. Imamo i izgladnjele hrvatske umirovljenike i čim se sjete svoje nacionalne pripadnosti, odjedanput postaju siti svega. Imamo hrvatske političare i lopove ali su oni hrvatska svetinja jer su naši. Tako bar kažu njihove vjerne pristalice.

Imamo niz hrvatskih udruga i hrvatskih političkih stranaka u BiH koje su do te mjere ojačale položaj Hrvata u BiH da smo postali ponosan narod. Udruga Hrvatska žena, Udruga Hrvatskih muževa, Udruga hrvatskih useljenika u BiH, samo

su neke koje jačaju dignitet hrvatskog čovjeka u BiH. Ne možemo, a da ne podvučemo značenje Udruge hrvatskih muževa u BiH koju vodi plemeniti hrvatski muž Željko Raguž, upravo onaj Željko koji je kroz dugogodišnje direktorovanje uništio Radio Herceg Bosne, ali je zato donio mir i sreću u sve hrvatske brakove što je uvelike usrećilo hrvatske muževe. Jer, gdje bi oni danas bili bez te Udruge?

Ili recimo, koliko je značenje Udruge hrvatskih useljenika u BiH koju vodi, također, plemeniti Vlatko Menix zahvaljujući kojem je za direktorovanja Hercegovačkom televizijom ista nestala. Ali je zato Menix požrtvovano radeći kroz Udrugu hrvatskih povratnika zasigurno pridonio da se iz BiH nije iselilo više, pretpostavljamo, od tristo tisuća Hrvata. A možete misliti koliko ih se uselilo?

Svakako, tome treba pridodati i političku snagu Hrvata koja se manifestira organiziranjem kroz hrvatske političke stranke. Tako uz HDZ BiH imamo i HDZ1990, HSS; HDU, HKDU, HSP, HNZ, NHI...

Zašto onda ne vratiti i Hrvatsku samoupravu kad je već nedavno reinkarniran i Hrvatski narodni sabor koji su prije desetak godina pridonijeli jačanju položaja Hrvata vodeći ih u slijepu ulicu čije posljedice mnogi i danas trpe. Dakako, Hrvatima treba vratiti i Hercegovačku banku, koja je bila hrvatska, ali završi kao i mnogo što drugo.

Nije li sve navedeno podvođeno pod hrvatske nacionalne interese i svatko tko se bez pogovora nije povinjao stavovima stožerne stranke, neslavno je završio političku karijeru.

Nije li riječ samo o dekoru koji prikriva realnu sliku i stvara privid normalnog stanja?

Nismo li danas u BiH svi u kanalu? Bez obzira na nacionalnu pripadnost.

Impressum

Redakcijski kolegij biltena

Velida Kulenović

Mirza Sadiković

Siniša Vukelić

Admir Kadrić

Vladimir Šušak

Alena Beširević

Urednik

Adis Šušnjar

Tehničko uređenje

Arman Fazlić

Udruženje/udruga BH Novinari

Kralja Tvrtka 5/5, Sarajevo, Bosna i Hercegovina

Tel/Fax +387 33 223 818; + 387 33 443 072

e-mail: bhnovinari@bhnovinari.ba;

web: www.bhnovinari.ba